

stor del af året (handelsrejsende, sømand eller lignende), og hvor den pågældende eller dennes familie (ægtefælle og børn) ikke har nogen anden bolig.

Der kan også nævnes andre særlige tilfælde, hvor der normalt kan forventes dispensation:

Der kan meddeles dispensation fra bestemmelserne i § 12 til, at en jordbruger, der f.eks. ejer en eller flere landbrugsejendomme på Sjælland, flytter til en anden landsdel og erhverver en eller flere landbrugsejendomme, såfremt den pågældende inden en frist, normalt 1 år, afhænder de i forvejen ejede landbrugsejendomme (den såkaldte flytteregel) og i øvrigt opfylder betingelserne for erhvervelse af den eller de pågældende ejendomme.

Med hensyn til forholdene omkring den dansk-tyske grænse, hvor bedrifter kan omfatte jorder på begge sider af grænsen, bemærkes, at bopælskravet kan opfyldes fra en landbrugsbrugsejendom i Tyskland inden for en afstand på 10 km, jf. afstandsgrænsen ved erhvervelse af landbrugsejendomme i fri handel.

Der skal – som hidtil – kunne dispenseres fra kravet om selv at drive ejendommen i forbindelse med en dispensation fra uddannelseskravet, eller når særlige forhold, herunder ejendommens størrelse og karakter, taler for det.

Der kan også normalt dispenseres fra bestemmelserne i § 16 ved overdragelse af en anpart i en landbrugsejendom til en person, der i forvejen ejer en anpart i ejendommen (partsprincippet). Det gælder dog ikke, hvis en fravigelse af reglerne vil kunne tilside-sætte sigtet med bopælskravet eller reglerne om fortrinsstilling til suppleringsjord.

I forbindelse med erhvervelse ved arv eller ved familiehandel kan der desuden dispenseres fra kravet om 8 års ejertid, hvis der f.eks. er tale om erhvervelse af en ejendom, som inden for 8-års perioden er suppleret med et areal, eller hvis der er tale om uforudsete hændelser som f.eks. sygdom eller pludselig dødsfald. Der kan også dispenseres i andre situationer, hvor særlige forhold kan tale for en afkortning af 8 års-reglen, herunder situationer, hvor der inden for de seneste år er sket suppleret af ejendommen.

Som nævnt ovenfor kan der kun i begrænset omfang dispenseres fra strukturreglerne. Der kan dog forekomme situationer, f.eks. en landbrugsejendom, der ligger yderst på en odde, hvor der kan være grundlag for at fravige afstandsgrænsen på 10 km for at give mulighed for en bedriftsudvidelse.

Der vil kunne meddeles dispensation fra begrænsningen på 400 ha eller 4 ejendomme i forbindelse med mageskifte/jordfordeling, hvor der afgives og modta-

ges nogenlunde lige store arealer. Der vil desuden kunne dispenseres fra de nævnte grænser, hvis der er tale om erhvervelse af erstatningsjord i forbindelse med afgivelse af jord til vådområdeprojekter eller til drikkevandsbeskyttelse, jf. § 17, stk. 7, nr. 4.

Ved landbrugsfællesskaber kan der – jf. herved bemærkningerne til § 16, stk. 2 og 3 – være behov for at dispensere fra bestemmelsen om, at de enkelte deltagere i landbrugsfællesskabet ikke må blive ejer eller medejer af mere end 400 ha eller mere end 4 landbrugsejendomme (uden arealgrænse).

Der vil derfor – analogt med de hidtil gældende regler for landbrugsfællesskaber – kunne dispenseres fra de nævnte begrænsninger svarende til, hvad deltagerne hver for sig ville kunne erhverve efter reglerne i lovens §§ 12-16. Det er en betingelse, at de øvrige erhvervsregler, herunder reglerne om fortrinsstilling, er opfyldt, og at der er tale om et reelt samarbejde.

Ved afgørelsen af, om der efter § 17, stk. 1, kan dispenseres fra lovens erhvervsregler, når særlige forhold taler for det, skal der iøvrigt lægges vægt på, at der skal være et rimeligt forhold mellem afgørelsen og formålet med lovens regler (proportionalitetsprincippet).

Til kapitel 8

Supplerende bestemmelser vedrørende erhvervelse af landbrugsejendomme

A. Definition af medejerskab

Til § 18

Bestemmelserne om medejerskab af landbrugsejendomme er ændret væsentligt på to punkter i forhold til reglerne om medejerskab i § 18 a, stk. 5, i den gældende landbrugslov, nemlig for så vidt angår ægtefæller og ejerskab i en holdingkonstruktion.

Det foreslås som en hovedregel i § 18, stk. 1, at en person, der alene eller sammen med sine børn under 18 år ejer en anpart på 1/5 eller derover af en landbrugsejendom, anses for at være medejer af den pågældende landbrugsejendom. Efter forslaget skal en ægtefælle således ikke længere betragtes som medejer af sin ægtefælles landbrugsejendom, medmindre de ejer ejendommen i sameje (dvs. begge står som ejere i tingbogen).

Med denne ændring vil en ægtefælle kunne erhverve en landbrugsejendom, uden at der ved erhvervelsesbetingelserne (højst 400 ha eller højst 4 landbrugsejendomme) skal medregnes landbrugsejendomme,